

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, єДНАЙТЕСЯ!

ЗА

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

НАУКОВІ ІДАРИ

РІК ВИДАННЯ

XXXIII

№ 20 (897)

14 ЧЕРВНЯ

1967 р.

Ціна 2 коп

ВІДКРИТИ ПАРТІЙНІ ЗБОРИ

ДНЯМИ відбулися загальноуніверситетські відкриті партійні збори. З доповідю «Про стан підготовки науково-педагогічних кадрів через аспірантуру і завдання партійної організації» виступив проректор по науковій роботі професор В. О. Федосєєв.

В обговоренні доповіді взяли участь професор Г. В. Ткаченко, аспірант Д. П. Урсу, доцент К. Є. Повітчанна, професори Д. Г. Елькін, М. І. Гаврилов, завідуча аспірантурою О. М. Ларіонова, професори А. Е. Глауберман, І. В. Ганевич, А. І. Уйомов і секретар парткому університету Л. Х. Калустян.

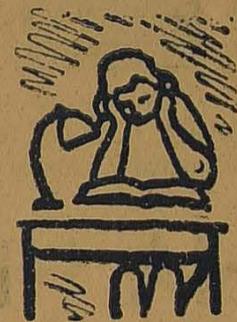
Партійні збори прийняли розгорнуте рішення, направлене на удосконалення підготовки науково-педагогічних кадрів через аспірантуру.

Звіт про ці партійні збори буде опублікований в газеті.

ЛІТНЮ СЕСІЮ ЮВІЛЕЙНОГО РОКУ

СКЛАДЕМО ЯКНАЙКРАЩЕ!

ГРУНТОВНІ

ЗНАННЯ

ВАЖКО передбачити результати нинішньої екзаменаційної сесії. Однак деякі прогнози вже можливі. Студенти нашого факультету досить організовано зачінили складання заліків. Хід залікової сесії показав, що студенти прийшли до неї з грунтовними знаннями. Вселяють надію також і результати перших екзаменів.

Четвертий курс вже долає третій рубіж. Науковий комунізм і методика викладання фізики — в них позаду. Причому, більшість з четвертакурсників виявили досить міцні знання.

Є вже на четвертому курсі претенденти у відмінники. По дві п'ятірки і відмінну курсову мають Костючек, Пастернак, Бойко, Науменко, Якуніна, Мурніков, Носова, Проценко, Хлопков. Хотеться побажати їм і надалі так тримати.

Правда, є й слабкіші за знаннями студенти, наприклад, Хотченков. Він одержав вже дві трійки. Виноградова з методики фізики має незадовільну оцінку. Слабенькі знання з методики фізики виявили на екзамені і Дмитренко, Лазукін, Спіглазова.

Все ж сесія ювілейного року приносить більше радощів, ніж прикроців. Дніами порадували нас третьокурсники, які склали екзамен з іноземної мови без жодної трійки. Думаемо, що інші екзамени третьокурсники складуть не гірше.

Доцент Д. ПОЛІЩУК,
декан фізичного факультету.

ПО перші результати сесії на зир, Віленський, Рускевич, Придільний курсі заочного на-

вчання ми попрохали розповісти доцента Г. Петухова.

Ось що він сказав:

— Нелегко працювати й вчитися одночасно. Треба вміти чітко розпланувати час, набути певних навиків, які так зразу не даються.

Тому й буває важче першокурсникам-заочникам, ніж студентам на старших курсах. Про це свідчить і іспит з історії держави й права закордонних країн. Деякі студенти-першокурсники не змогли дати вичерпної відповіді на питання білета, змушені перескладати екзамен. Та ми не будемо називати їх прізвищ, сподіваемось, що, ввійшовши в студентський ритм життя, привчivши себе до систематичної праці, вони ще надолужать прогаяне, і не одна відмінна оцінка прикрасить їх залікові книжки.

А поки що мені хочеться сказати про тих, хто з перших днів перевування у вузі зумів уміло поєднати свою трудову діяльність з навчанням, у кого праця і труд поряд живуть.

Перш за все це відноситься до електрозварювальника заводу імені Жовтневої революції, студента першого курсу Гайдукова. Він грунтально і послідовно відповів на всі питання, поставлені перед ним на іспиті.

Не відстали від нього й секретар суду з Симферополя Надя Новікова та працівник Севастопольської нотаріальної контори Таня Fedorova.

Відмінні знання виявили й Пу-

історії КПРС та захищена дипломна робота. Причому, оцінки розклади цей екзамен, все ж вже можна сказати, що більшість студентів серйозно ставиться до на-

вчання, докладає всіх зусиль до

можливого, щоб оволодіти програмовим

матеріалом.

Я давно вже обрав собі тему для дипломної роботи. Працював

над темою ще з минулого року,

але по-справжньому засів за роботу тільки після останньої нашої

сесії — з жовтня. Не одна безсонна

ніч проведена над книжкою, не один раз переробляв, дописував,

zmінював. I от нарешті акуратні сторінки роботи вкладені в тверді палітурки. Та знову хвілювання — як пройде захист, чи все буде га-

разд?

Друге червня. Ще й ще раз продумую свій виступ, уявляю собі час захисту. Лячно. Проте все було так просто й природно, і на віть не страшно.

Ше місяць хвілювань, а там — прошай, університет. Перед нами відкриваються нові можливості.

Адже тепер, одержавши міцні знання, ми зможемо більше віддаватись роботі (більшість з нас вже працює за спеціальністю),

примінити вивчене на практиці. Отже, ми не вважлемо закінчення

вузу фінішом, це тільки старт перед новими пошуками.

Ось про що розповів староста дев'ятої групи шостого курсу юридичного факультету Степан Мельник.

Не гірші справи і в інших групах цього курсу — перший державний екзамен — історію КПРС

— складено успішно.

◆

НАПРУЖЕНА пора зараз у

студентів — сесія. Заліки вже позаду. Старанно готуються

студенти до кожного екзамена. Адже це не звичайна сесія, а остання в ювілейному році Радянської влади. I прагнуть

студенти якнайкраще її завершити.

НА ФОТО: студентка першого курсу механіко-математичного

факультету ПЕДАН складає

залік старшому викладачу К. НОРКІНУ.

В ЛЕНІНГРАДІ І КИЄВІ

В КІНЦІ травня в стінах Ленінградського ордена Леніна університету імені Жданова відбувся захист дисертації на здобуття вченого ступеня кандидата філологічних наук викладачем кафедри російської мови ОДУ Н. В. Коссек. Її робота присвячена аналізу прийменникових словосполучень з дієсловами руху в болгарській мові.

В свій час Н. В. Коссек працювала в Болгарії. Опинувавши болгарську мову, вона знайшла цікаві матеріали для роботи.

Вчена рада філологічного факультету Ленінградського університету присудила Н. В. Коссек вчений ступінь кандидата філологічних наук.

КІЛЬКА днів тому в Київському орденна Леніна державному університеті ім. Т. Г. Шевченка відбувся захист дисертації на здобуття вченого ступеня кандидата філологічних наук. Цікавий захист. Завідуючий кафедрою теорії та методики літератури філологічного факультету нашого університету, проректор по учебовій роботі Г. А. Вязовський успішно захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня доктора філологічних наук.

Складній нові проблеми, присвячені психології та специфічним закономірностям творчої праці письменника, ставить, грунтально розробляє і розв'язує в своїй роботі доцент Г. А. Вязовський. Ним опубліковано багато робіт (серед них дві книги), в яких відображені основні зміст дисертації.

Офіційні опоненти, серед яких член-кореспондент Академії Наук УРСР Є. С. Шабліовський та професор

нашого університету Д. Г. Елькін, дали високу оцінку дисертаційній роботі Г. А. Вязовського. Йому присуджено вчений ступінь доктора філологічних наук.

СТУДЕНТСЬКА ВАХТА

ТРИВАЄ

ГРУПА хіміків-органіків четвертого курсу продовжує змагання за звання кращої, імені 50-річчя Великого Жовтня. Студенти докладають всіх зусиль, щоб не втратити першості на факультеті. Вони напружено готовувались до заліків. Зараз цей рубіж позаду.

Почалась найвідповідальніша пора — екзамени. Та не страшні вони для тих, хто багато і систематично працює протягом семестру. Саме такими і є майбутні хіміки-органіки. За фактами ходити недалеко. Підтвердження тому державний екзамен з основ наукового

комунізму, який вони складали в кінці травня. Немає серед четвертокурсників студентів з посередніми знаннями з основ наукового комунізму. З шістнадцяти лише п'ять отримали добре оцінки, останні — відмінні.

Непогані справи в них і на інших екзаменах. Перед, як завжди, ведуть комсорг Катерина Яромленко, Олена Мельник, Анатолій Шмігель та інші.

Декілька слів хочеться сказати про курсові роботи, які з такою дбайливістю й любов'ю готовували органіки. Ще б таки, адже кожен вибрав тему до душі. Отож і оцінені вони тільки високо. Лише двоє з групи одержали четвірки, всі ж інші роботи визнані відмінними.

КРОК ЗА КРОКОМ

ЗАТИХ голос дзвінка на філологічному факультеті. Ось вже місяць незабаром, як його замінили десятки оголошень про час складання заліку чи екзамену, про консультації.

Напружено працюють філологи. Конкретніше хочеться сказати кілька слів про другий курс українського відділу. Заліки абсолютно більшість цього курсу склала. Варто підкреслити, що чимало студентів цього курсу через якихсь дві неділі будуть тримати іспити нової, трудової сесії. На комсомольські будови країни виявили бажання поїхати Віктор Железко, Ігор Савчук, Тарас Шевченко, Петро Лещенко, Віктор Миндра, Сергій Мєфодовський.

Всі вони вже склали по одному екзамену, а зараз наподегляво готовуються до останніх іспитів.

...Крок за кроком по факультету йде сесія.

С. ЛІДИН.

СКЛАДАЮТЬ ВЕЧІРНИКИ

ТРЕТИЙ рік я читаю історію української літературної мови і спецкурси з української мови студентам-філологам вечірнього відділення. Студенти, цьогорічні випускники, були і слабо підготовлені, і не дуже дисципліновані. З ними я набрався чимало клопоту. Заліки й іспити з однієї й тієї ж дисципліни доводилось приймати по декілька разів. Деякі з них тільки в цьому році нарешті одержали задовільні оцінки.

Студенти-вечірники, цьогорічний п'ятий курс, вже дещо були і краще підготовлені, і дисципліновані. Скажу одверто, на цьому курсі є студенти, які успішно можуть змагатися з денниками. Це — Л. Автонішина, В. Барсуківський, Л. Пасенчук, С. Джугланова, які і в

минулому році, і цьогорічні іспити та заліки склали добре. Проте на цьому курсі є слабкі і недисципліновані студенти, насамперед Ніконова, Савчук, Товстюк.

Студенти, цьогорічного четвертого курсу мають ще кращу підготовку, організовані, працездатні. Уявіть собі, що із 19 чоловік «за одним заходом» склали залік з історії літературної мови 16. Досі на вечірньому відділенні такого щасливого випадку в мене не було. Із кращих студентів відзначають Турчак, Прокопенко, Полуеву, Березовську.

Отже, вечірнє відділення філологічного факультету починає набирати сили.

Доцент А. МОСКАЛЕНКО.

ПІДСУМОВОЮЧИ ВИВЧЕНЕ

НЕЩОДАВНО на третіх курсах денного та вечірнього навчання механіко-математичного, фізичного та хімічного факультетів пройшли іспити з іноземною мовою. Було підбито підсумки трьох років навчання.

За цей час студенти оволоділи тим комплексом лексики, який потрібен для розуміння спеціальної літератури з своїх фахів. Переважна більшість студентів може вести бесіди з іноземцями за спеціальністю.

Найбільш систематичні і міцні знання показали студенти механіко-математичного факультету. Тут слід відзначити таких студентів, як Жиліцька, Жерліціна, Гагаєва,

Губаніщев, Корсунь та інші. Вони одержали відмінні та добре оцінки. З 29 математиків тільки двоє склали іспити на «задовільно», решта отримали «відмінно» та «добре».

Необхідно сказати, що математики протягом всіх років навчання старанно вивчали іноземну мову. Вони підготували багато таблиць з математичними термінами на німецькій мові.

На відміну від математиків, фізики відносилися до вивчення іноземної мови з якоюсь прохолодою. Це вплинуло й на іспити: тільки одна студентка — Шубеніна одержала «відмінно». Добру підготовку з мови показали студенти Ста-

ростін та Двалішвілі. Решта склали іспити менш вдало. Такі студенти, як Тюрін, Ваценко тільки на третьому курсі як слід взялися за мову, а перші два роки вони майже нічого не робили.

Студенти хімічного факультету вечірнього відділення складали заліки. Група сумлінно відвідувала заняття з німецької мови, готовувалась до них. Кращими тут є Циганова, Армінська, Гурдгіль, Поліщук, Такаєва.

Підсумовуючи сказане, хочеться побажати студентам-третіокурсникам добре скласти сесію, а молодших курсів — більш старанно вивчати іноземну мову.

Б. НІЖЕГОРОДОВ.

Сесія крокує по факультетах. Залік з німецької мови приймає від студентки первого курсу хімічного факультету Т. ЯЩЕНКО викладач Л. СТАСЕНКО (зліва).

ВИДАТНИЙ ХОРЕОГРАФ НАШОГО ЧАСУ

РОЗПОВІДІ ПРО ЛАУРЕАТІВ ЛЕНІНСЬКОЇ ПРЕМІЇ

ЛЕНІНСЬКА премія присуджена народному артисту СРСР І. О. Мойсєєву, одному з найбільш видатних хореографів нашого часу і беззмінному керівникові Державного ансамблю народного танцю, який виник ще в 1937 році і прославився на весь світ.

Заслуги Ігоря Мойсєєва в розвитку радянської хореографії виключно велики. Справжній новатор, який допитливо шукає но-

вих шляхів і можливостей мистецтва танцю, І. Мойсєєв створив з високою майстерністю, близькою видумкою і винахідливістю новий жанр професіонального сценічного народного танцю.

Ленінська премія присуджена І. Мойсєєву за концертну програму 1965 року «Путь к танцу», яка є його новим видатним досягненням. Вона повна віртуозної майстерності, невичерпної видумки, смі-

ливості, яскравої барвистості і близку виконання.

Ця остання робота Мойсєєва, яка тріумфально пройшла по СРСР і на гастролях в Італії, Франції та Іспанії, ще раз демонструє багатогранність обдарування Мойсєєва, широкий діапазон його творчих пошуків.

На фото: лауреат Ленінської премії, народний артист СРСР І. О. Мойсєєв.

РОСТИ СКОРИШЕ

Ліси, ліси... Вони ростуть не даром.
Кругом дуби міцні.
З якого ж з них ми зробим незабаром
Надгробний хрест війні?
Він де росте?
Назвіть мені ділянку,
Узгір'я чи укіс.
Я б поливав його щовечора,
щоранку,
Щоб він скоріше ріс.
І щоб міцним був у корінні
й вітті,
Високим від землі.
Щоб палії війні — усі
на світі —
Повисли на його гіллі.
Тоді б я заспівав на всю
планету
І місяцем по райдузі кресав,
Щоб епітафії дубовому
«букуету»
Кожний поет країни Рад
писав.

С. КИРИЛОВИЧ.

ПЕРША КНИЖКА

ВІН належить до числа таких натур, творчий порив яких дає себе відчувати дуже рано. Вже 13-річним хлопцем Олекса Шеренговий розпочинає друкувати свої перші праці на сторінках періодичної преси. У неповних 19 роках закінчує Немирівське педагогічне училище імені Марка Вовчка, працює в газеті «Нове життя», служить у лавах Радянської Армії і нині студент другого курсу філологічного факультету нашого університету.

Таким чином, збірник «Пташиний переліт», який зовсім недавно побачив світ завдяки турботам видавництва «Маяк», і, зокрема, його редактора, вихованця нашого факультету поета В. П. Гетьмана, є підсумком творчих шукань і прагнень багатьох років.

Збірка новел починається вже відомою нашим читачам «Легендою про космонавта». Годі шукати в ній якихось надзви-

чайних характерів, величезних і героїчних постатей та вчинків. О. Г. Шеренговий саме й своєрідний своїм вмінням дуже скупо і просто повідати про те, як «в Іванкове серце зірка залетіла». Він вміє так, як і його герой Тихін, дуже обережно, але своечасно «взяти та й виключити телевізор».

Із якимось іншим почуттям читається «Сьогодні знову війна». І знову відомий, так би мовити, злободенний сюжет, воєнна тематика... Проте вирішується все це в якомусь іншому, ще не відомому плані. І якось самі по собі вкарбовуються у саму душу заключні рядки цієї мініатюри: «Я спішу додому. Мої пальці пече маленький кусочек металу. То війна. І сьогодні вдруге перемогли. І я муши все-таки принести її таку своєї матері».

І так кожна новела, кожний етюд, кожна мініатюра. Я не маю змоги розповісти про все. Я тільки прагну поділитися з читачами газети тими окремими думками й почуттями, які викликані в мене книжкою Олекси Шеренгового. Справа ж самого читача познайомитися із нею.

Хочу в зв'язку із цим звернути увагу й на те, що автор не тільки шукає нових тем, образів, своєрідних мовних конфігурацій, він прагне до пошуків нових, своєрідних форм. Йому бажається й самому жанру новели надати певної різноманітності, злагати його гаму свіжими нюансами й відтінками. Саме звідси і народжуються його пастелі, настрої, повісті етюдів.

Новеліст сам художньо оформив свій «Пташиний переліт».

І це знову ж таки якимось чином характеризує його як митця.

Можна було б письменнику поставити у провину те, що «булькання» скоріш за все сприймається слуховими подразниками, а не візуально; або важко повірити в те, що Іванко, який ще не відвід сидіти у діда на колінах, раптом у церкві «мало запасу якісів газдині не підпалив, коли та поклони била». Можна було б... Але на цей раз і саме під впливом прозорого почуття, яке залишилося у нас після прочитання книжки, нам не хотілося б звертатися до усталених і банальних форм критичних рецензій.

Нехай же «на грішній землі, повній вітру і гвалту» відроджується в зорю і займається ще одна людина, яка вірить у ширість і силу людського слова. Щасти ж тобі, друже, у твоєму пташиному перельоті.

Микола ПАВЛЮК.

ПОСТОРІНКАХ ВУЗІВСЬКИХ ГАЗЕТ

ПО МІСЦЯХ БОІВ

НЕШОДАВНО клуб революційних традицій організував екскурсію по геройческих місцях Великої Вітчизняної війни. Група студентів філологічного, геологічного, механіко-математичного, хімічного, історичного і факультету журналістики Львівського університету відвідала Брестську фортецю та інші місця боїв у Білорусії. «За радянську науку».

24 З 20 ШКІЛ

У 80-й середній школі м. Дніпропетровська 9-й експериментальний клас з математичним ухилом. Шефствують над ним механіко-математичний факультет та Інститут вдосконалення вчителів. Школярі поглинюють свої знання з математики.

Зараз у класі навчається 24 учні з 20 шкіл міста. Заняття проводяться за спеціальною програмою, затвердженою МВО УРСР.

Створення подібних класів дає змогу відібрати при вступі

у Дніпропетровський університет кращих абітурієнтів.

«За передову науку».

МОЛОДІ ДОСЛІДНИКИ В РОСТОВІ відбулась наукова студентська сесія вузів Північного Кавказу з природничих наук.

Студенти Дагестанського університету взяли участь в семи секціях конференції.

«Дагестанський університет».

ПО МАТЕРІАЛАХ ООН В Будинку культури на Ленінських горах лекцію на тему: «Мовна проблема в сучасному світі» (по матеріалах ООН) прочитав президент Всеукраїнської асоціації есперантістів професор Іво Лапенна.

«Московський університет».

ВІСНИК НСТ—таке видання вирішено організувати в Тамбовському педінституті.

Тут будуть публікуватись кращі студентські дослідження.

«Вісник» має входити два рази на рік. Розмежувати його будуть на ротаторі в кількості ста екземплярів.

КОРОТКО

ДНЯМИ у Великій хімічній аудиторії з лекцією «По Японії» виступив ректор університету заслужений діяч науки УРСР, професор Олександр Іванович Юрченко.

Він розповів присутнім про міжнародний конгрес з полімерів, поділився своїми враженнями від поїздки по Японії.

* * *

У НАУКОВІЙ бібліотеці ОДУ організована виставка видань, присвячена 150-річчю заснування Рішельєвського ліцею, на базі якого були створені наш університет і Наукова бібліотека.

* * *

МИНУЛОГО тижня на кафедрі психології відбулось засідання наукового гуртка, присвячене питанню ролі психології в історичних науках. Засідання було досягнуто людним: крім студентів були присутні й десятикласники третьої та сто вісімнадцятої школи Одеси.

З доповідю «Про роль психології в історичних науках» виступила студентка Т. Тичкова. В обговоренні доповіді взяли участь як студенти, так і десятикласники.

У КРАЇНСЬКІ буржуазні націоналісти завжди були і залишаються вірними слугами імперіалістичних загарбників.

На їх кривавому рахунку мільйони людей, замучених у гітлерівських катівнях, сотні тисяч повішених і закопаних в могили живцем.

У наш час українські націоналісти, які втекли за кордон, поширяють брудні наклепи на Радянську владу, опошлюють дружбу українського та російського народів-братьїв, мріють про те, щоб ввергнути народи світу у вір війни. Але їх мерзінні плани приречені на провал. Розквітає і міцніє могутня соціалістична держава—СРСР.

Для трудящих України стали дороговказом близькі і зрозумілі ленінські слова: «При єдиній дії пролетарів великоруських і українських вільна Україна МОЖЛИВА, без такої єдності про неї не може бути й мови».

Апологети українського буржуазного націоналізму ще на

початку XIX ст. розробили свої «теоретичні основи», які розвинули і доповнили пізніше М. Грушевський та його послідовники. Викритю антинародної

суті українського буржуазного націоналізму присвятив свою працю В. Ю. Євдокименко. Його книгу «Критика ідейних основ українського буржуазного націоналізму» випускає в світ видавництво «Наукова думка».

В ній на підставі великого фактичного матеріалу й аналізу писань буржуазних теоретиків спростовується твердження про «безбуржуазність» української нації. Чимало місця в книзі відводиться показу справжньої боротьби письменників-революціонерів Т. Г. Шевченка, І. Я. Франка, Лесі Українки, П. А. Грабовського, М. М. Коцюбинського проти соціального і національного гноблення.

Написана жвавою мовою, наскічена документальним матеріалом, книга викличе великий інтерес у широкого кола читачів.

ПІДГОТОВКА НАУКОВИХ КАДРІВ ЗА КОРДОНОМ

В РЕДАКЦІЮ надійшов лист від студентів механіко-математичного факультету С. Пахолівецької, В. Кондор, А. Коломійченко з проханням розповісти, як готуються наукові кадри в капіталістичних країнах, зокрема в США і в Англії.

В статті доцента Г. Петухова, яку ми публікуємо, є відповідь на це питання.

А ВАНГАРДНА роль радянської науки в розвитку світового науково-технічного прогресу загальнознанна. Немало значення в забезпеченні її успіху має планова підготовка наукових кадрів високої кваліфікації, яка враховує потребу країни. Переваги цієї підготовки особливо відразу виділяються при порівнянні її з підготовкою наукових кадрів в капіталістичних країнах, в тому числі і на країнах, таких, як США і Англія.

В американській та англійській системах підготовки кадрів є немало спільних рис. В той же час обидві ці системи різко відрізняються від радянської системи. Ось деякі їх особливості.

В США і Англії (як і в ряді інших капіталістичних країн) наукові дослідження проводяться і державою, і приватними організаціями. Однак принципово різниця між державними і приватними установами немає: в умовах державно-монополістичного капіталізму монополії здійснюють необмежений контроль як над тими, так і над іншими. Це відноситься і до вищих учбових закладів, частиною яких відає держава, а частина належить безпосередньо монополіям. Відсутність единого планового начала в підготовці наукових кадрів, конкуренція монополій призводить до гострої нестачі таких кадрів в одних галузях науки і техніки і до надлишку їх в інших.

Вся система підготовки наукових кадрів в Англії і США проявлена антидемократичним духом. Вона забезпечує комплектування наукових кадрів за рахунок буржуазної молоді і створює перешкоду для одержання вищої наукової кваліфікації представниками робітничого класу і селянства.

В США і Англії підготовка наукових кадрів зосереджена в основному у вищих учбових закладах. Науково-дослідні установи, як правило, цією роботою не займаються. Не розвинута і система підготовки наукових працівників без відливу від виробництва. Все це передокажує тісному зв'язку науки й практики, навчання і ведення наукових досліджень.

Як відомо, в СРСР наукові кадри готуються не тільки в вузах, але й в науково-дослідних установах. Широко розгалужена сітка очної та заочної аспірантури при вузах і науково-дослідних інститутах. Немало наукових працівників підготовлюють і захищують дисертациі безпосередньо на виробництві. Багато з них продовжують працювати на виробництвах, будовах, в сільському господарстві і т. д. Ці риси радянської системи підготовки наукових кадрів вигідно відрізняють її від систем, яка встановлена в США і Англії.

В США і Англії немає спеціальних нормативних актів, які б встановлювали єдині вимоги тим, хто здобуває вчені ступені. Тому вимоги ці не однакові в різних учбових закладах і для вчених різних наукових спеціальностей. В цілому вони набагато нижчі, ніж вимоги, які пред'являються до вчених в СРСР. Це відноситься, перш за все, до вимог публікації основних положень дисертаций.

Так, в США з 150 вищих учбових закладів, які присуджують вчену ступінь доктора наук, лише 41 інститут вимагає повного чи часткового опублікування дисертаций.

В США і Англії коротші, ніж в СРСР строки підготовки наукових кадрів. Так, в США підготовка до одержання так званого «другого професійального ступеня» — ступеня магістра (першим професійним ступенем вважається ступінь бакалавра, що одержується всіма особами, які успішно закінчили вищий учбовий заклад) проводиться протягом одного-двох

років після закінчення вищого учбового закладу. За цей період претендент на магістерський ступінь складає екзамени з спеціальності і з однієї іноземної мови і в більшості інститутів виконує самостійну наукову роботу. Зрозуміло, що однорічна чи навіть дво-річна підготовка магістра після чотирьохрічного навчання в вищому учбовому закладі не дає йому можливості серйозно вивчити проблему, якою він зацікавився, і одержати належну підготовку до науково-дослідницької діяльності.

В Англії ступінь магістра віднесений до розряду «вищих ступенів» і присуджується в галузі науки і мистецтва за спеціальні дослідження чи дисертації, представлені після трьох років по закінченню університету.

Підготовка до одержання вченого ступеня доктора наук — вищий ученій ступінь в США — як правило, охоплює три роки після закінчення учбового закладу. За цей час докторант повинен скласти два екзамени для виявлення знань: перший екзамен — по спеціальності взагалі і другий — більш вузького профілю, зв'язаний з темою дисертації. Потім він публічно повинен захистити висновки з дисертації.

На думку американської ради

з питань освіти, наявність в докторських дисертаціях, які захищаються в США, значного і оригінального вкладу в науку є винятком. Рада вважає, що для формування вченого велику цінність представляє визначення в дисертації проблеми дослідження, зібрання численного матеріалу і викладення результатів пошуку в письмовій формі.

Природно, що при таких низьких вимогах до докторської дисертації, рівень підготовки докторів наук в США значно нижчий, а число їх значно більше, ніж в СРСР.

В Англії ступінь доктора з гуманітарних наук значно легше одержати, ніж ступінь доктора з точних і природничих наук. В першому випадку не вимагається опублікування основних положень дисертації, тоді як в другому — вимагається опублікування багатьох наукових робіт чи дисертації в цілому.

Певний інтерес представляє система присвоєння вчених звань в США, яка включає 4 ступені: «викладач», «асистент-професор», «ескішайтед професор» і «повний професор».

Особа, яка починає викладацьку діяльність, від трьох до п'яти років працює із званням викладача. За загальним правилом, для роботи викладачем необхідно мати магістерський, а іноді й докторський ступінь.

При виявленні певних педагогічних і дослідницьких здібностей, через три чи п'ять років викладач одержує звання «асистент-професор». Щоб одержати наступне вчене звання — «ескішайтед професор» — необхідно пропрацювати ще від трьох до десяти років на посаді «асистент-професор» і опублікувати роботу дослідницького характеру в наукових журналах чи книзі. Звання «повний професор» присвоюється вченим, які стали відомими своїми дослідженнями в тій чи іншій галузі науки. Для того, щоб бути обраним на посаду «повного професора», необхідно мати докторський ступінь.

В Англії досить цікавою формою підвищення наукової кваліфікації інженерів, які працюють на виробництві, є курси аспірантського типу при чотирьох крупних університетах з повним завантаженням учбового дня і з строком навчанням один-два роки.

Так організована підготовка наукових кадрів в США і Англії.

СЕСІЯ?

ВИ ВТОМИЛИСЬ?
УСМІХНІТЬСЯ!

3 ВІДПОВІДЕЙ на екзаменах

ПРОФЕСОР: Ви один розв'язали цю задачу?

СТУДЕНТ: Ні... З допомогою двох невідомих.

* * *

ПРОФЕСОР: Хто піде відповідати першим, ставлю оцінку на бал вище.

СТУДЕНТ: Ставте три, я йду.

* * *

ПРОФЕСОР: Це вже четверте запитання, на яке ви не дали відповіді.

СТУДЕНТ: Дайте мені трохи часу зібратись з думками, підготуватись...

ПРОФЕСОР: Будь-ласка, до наступних іспитів у вас часу вистачить?

* * *

ЕКЗАМЕНАТОР: Беріть білет.

СТУДЕНТ: Дякую. У мене свій...

РИМОВАНІ МІНІАТЮРИ

ОБІЦЯЛЬНИК

На зборах він обіцянки давав,
А довелося звітувати —
Він і тоді пообіцяв,
Що більш не буде... обіцяти.

ЗВИЧКА

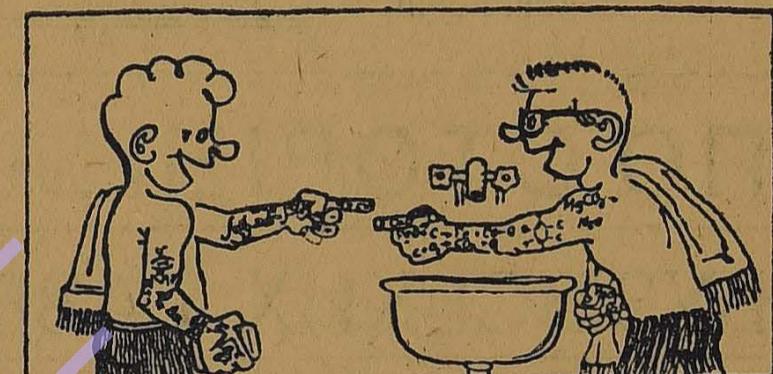
Малий Юхим на кожне свято
На ший вигарцював у тата,
І хоч змужнів: на пудів п'ять
став важчим —

Не зліз із ший син-ледацьо.

ЧИ ЗНАСТЕ ВИ, ЩО...

• Рука кваліфікованої стенографістки протягом години виводить на папері лінію, довжиною півкілометра.

• У місті Зоненбург (НДР) існує музей дитячих забавок. У його колекції експонуються іграшки, починаючи від античної епохи й до наших днів.

— Ти склав хімію!
— А ти — математику!

НЕВИННАЯ БУТЫЛКА

БУТЫЛКУ судили за п'янство, а она оказалась невинною.

Суд, конечно, был не настоящий, а товарищеский, за п'янство, как известно, не судят. Но для Бутылки и этого было достаточно.

Больше всех возмущались Бокал и Рюмка. Бокал призывал присутствующих «трезво взглянуть на вещи», а Рюмка просила скорей кончать, потому что она, Рюмка, не выносит запаха алкоголя.

А потім вдруг виявилось, що Бутылка — не винна. Это со всей очевидністю доказала свідчительница Соска, якої приходилося постійно сталківаться с Бутылкою, і она вскоре набралась по санам горлышко.

Все сразу почувствовали себе неловко. Никто не знал, что говорить, что делать, и только Штопор (который умел выкрутиться из любого положения) весело крикнул:

— Братцы, да ведь нужно отметить это событие! Пошли, я угощаю!

И он повел всю компанию к своему старому другу Бочонку. Здесь было очень весело, Рюмка и Бокал ежеминутно чокались с Бутылкою, и она вскоре набралась по санам горлышко.

И все от души радовались тому, что Бутылка, которую они еще недавно так строго судили за п'янство, — совершенно невинная...

ПОДОШВА

— Я, пожалуй, останусь здесь, — сказала Подошва, отрываясь от Ботинка.

— Брось, пошли, — предложил Ботинок. — Все равно делать нечего.

Но подошва совсем раскисла.

— Я больше не могу, — сказала она, — у меня растоптаны все идеалы.

— Подумаешь, идеалы! — воскликнул Ботинок.

— Какие могут быть в наш век идеалы?

И он зашлепал дальше. Изящный Ботинок. Модный Ботинок. Без подошвы.

(Из книги «Полусказки»).